

NÉPSZAVA

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

egy évre 160 kor. | negyed évre 42 kor.
fél évre 80 kor. | egy hóra 15 kor.

EGYES SZÁM ÁRA 60 FILLÉR

A MAGYARORSZÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA PÁRT KÖZPONTI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hétfő kivételével minden nap.

SZERKESZTŐSÉG: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.

(Telefon: József 3-29 és József 3-30)

KIADÓHIVATAL: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.

(Telefon: József 3-31 és József 3-32)

Comandamentul Trupelor din Transilvania. Ordonanța Nr. 34.

Comandamentul trupelor dorind a veni în ajutorul populației ungaro-situate între Tisza și Dunare, în scopul de a se putea mai ușor aproviziona a hotărât a se usura circulația în această regiune, în modul următor:

1. Circulația tuturor persoanelor în zona cuprinsă între Tisza și Dunare este cu totul liberă, fiecare călător trebuind să pozeze asupra sa numai un bilet de identitate, valabil pentru a călători în această zonă, fără nici o viza militară.

Asemenea este liber și fara a fi nevoie de vre-o aprobare militară, transportul alimentelor și ori-ce fel de materiale în interiorul acestei zone.

2. Călătoria în afara zonei cuprinsă între Tisza și Dunare și anume în zona ocupată de Sarbi, Francezi, Jugoslavi, Cehoslovaci și Austriaci, va fi permisă numai cu autorizarea Comandamentului trupelor din Transilvania și a Comandamentelor de grupuri și divizii. — Călătorii vor trebui să pozeze pasaport eliberat de autoritățile ungarice, sau de legatiele diferitelor puteri și vizate de Comandamentele arătate mai sus. — Cei cari călătoresc în Ungaria neocupată, vor avea permisiuni de călătorie eliberate de autoritățile ungarice.

Pentru Budapesta, viza acestor pasapoarte și permisiuni se va face la Biroul de Informații al Diviziei 1-a vanatori, cu sediul în Budapesta (Dorotya-utca No. 3).

3. Călătorii a peste Tisza, spre Ardeal, nu este îngăduita nimeniui, decât cu aprobarea Comandamentului trupelor din Transilvania (Hotel Gellért). Personele ce sunt din Budapesta și doresc a călători peste Tisza, vor face o cerere înoris Comandamentului trupelor, iar cei din restul zonei ocupate și vor adresa cererile lor prin Comandamentul trupelor, spre aprobare. — Cererea de călătorie va fi însoțită de pasaportul eliberat de autoritatea polițescă a rătăndu-se în ea și motivele călătoriei, precum și durată ei, cunoscând, ca aceste călătorii nu se acordă, decât pentru motive sericase și bine justificate.

4. Călătoria pentru repatriere și asezare definitivă în Ardeal se aproba numai de Comandamentul trupelor.

Românii originari din Ardeal își vor îndrepta cererile la Biroul de repatriere din Váci-utca No. 62-64, care, după ce va examina cererile, va înainta Comandamentului tabelul pentru aprobare.

Personale de alte nationalități, originari din Ardeal, își vor adresa cererile pentru repatriere la Comandamentul trupelor (Biroul de informații). Cererea va fi însoțită de toate actele deveditoare, ca repatriatul este originar și proprietar din Ardeal. Cei ce nu au asemenea acte, nu vor putea obține permisiuni de repatriere.

5. Personale cari vin din teritoriul neocupat, precum și cele cari vin, din Austria, vor fi lasate să treacă peste linia de demarcație, numai dacă au pasapoarte în regula, sau permisiuni eliberate de autoritățile maghiare din teritoriul neocupat. Viza acestor pasapoarte, pentru însoțire, se va face de Biroul de informații al Comandamentului trupelor, Comandamentele de grupuri și de divizii.

În Budapesta, viza pentru plecarea, pentru cei ce vin de peste linia de demarcație, se va face la Biroul de informații al Diviziei 1-a vanatori (Dorotya-utca No. 3).

6. Călătoria persoanelor de la Est de Tisza la Vest de Tisza se va face conform instrucțiunilor date de Marele cuartier general, cu viza Comandamentelor de corpuri de armată, Divizia 10-a și 8-a, Grupurile Generale Popovici și General Lupescu, Comandamentul zonei de supraveghere, Comandamentul zonei militare, Comandamentul Grupului Banat și toate Comandamentele de divizii din zona de operațiuni din Basarabia, Bucovina, sau Ardeal.

Aceste permisiuni fiind valabile și pentru dus și întors, persoanele ce le pozează, nu trebuie să și mai vizeze permisiunile pentru întoarcere.

Asemenea, vor mai putea trece Tisza spre Vest, cei cari pozează pasapoarte semnate de Marele cuartier general, Divizia 8-a, Comandamentul trupelor din Transilvania și Comandamentul zonei de supraveghere.

7. Trecerea în țara a călătorilor cu coroane nestampilate este cu desăvârșire oprită contravenientii vor fi pedepsiți, după cum se arată mai jos.

Este liberă trecerea celor ce au bani în lei, franci, sau aur, trebuind însă a o declara la punctul vamal.

8. Cei cari imprumută, plasmuiesc, sau prefac bilete de identitate, sau libera circulație, precum și cei ce se folosesc astfel de bilete, vor fi dați în judecată și vor fi pedepsiți cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și amenda de la 1000 la 2000 lei.

Contravenientii vor fi judecați de pretori.

9. Acei cari călătoresc fara bilete de identitate, vor fi pedepsiți cu închisoare până la 30 de zile și cu amenda până la 500 lei, judecarea contravenientilor intrând în competența pretorului militar respectiv.

10. Cei cari găsesc călătorii fara bilete de circulație în zonă hotărâtă, vor fi pedepsiți cu închisoare de la una luna la un an și cu amenda de la 500 lei la 2000 lei; judecarea contravenientilor intra în competența pretorului militar al zonei respective.

11. Toate condamnarile mai sus prevazute sunt definitive.

12. Contravenientii punctului 7, cari se vor găsi ca au trecut în mod clandestin, sau încercarea a trece coroane nestampilate în țară, vor fi pedepsiți cu închisoare de la 1 luna la 2 ani și cu amenda de la 500 lei la 2000 de lei.

Judecarea contravenientilor acestui punct intra în competența pretorului militar respectiv.

13. În cazul, ca se constata, ca contravenientii de la punctul 12, pe langa faptul ca au trecut intarza cu coroane nestampilate, se mai face vinovati și de faptul, ca au trecut aceste coroane în scop de propaganda, sau pentru ori-ce alte motive tinzând a unelti contra siguranței statului, cazul lor se va deferi curții lor martiale.

Atat contravenientilor de la art. 12, cat și celor de la art. 13 li se vor confisca sumele gasite asupra lor.

14. Această ordonanță pevine executorie după 3 zile libere, de la publicarea ei.

Data la comandamentul nostru, la 28. Octombrie 1919.

Comandamentul Trupelor din Transilvania:
General *Mardarescu*.

Seful de stat major:
General *Panaiteescu*.

A român hadsereg főparancsnoksága 34. számú rendelete.

A román hadsereg főparancsnoksága, hogy a magyar lakosság segítségére lehessen a Duna és Tisza közötti részen, hogy könnyebben élmezhesse magát, elhatározta az utazás megkönnyítését és pedig:

1. Valamennyi személy mozgása a Duna és Tisza közötti részen teljesen szabad; minden utazónak csak egy azonossági igazolványt kell bírnia, amely érvényes a Duna és Tisza közötti részen való utazásra, semmiféle katonai láttamozás nélkül.

Épp úgy van megengedve az élelmiszer szállítása és bármilyen anyagnak a Duna és Tisza közötti részen semmiféle katonai láttamozás nélkül.

2. A duna- és tiszántúli területekre való utazásra, mint a szerb, francia, jugoszláv és cseh-szlovák megszállott területekre csak a hadsereg- és a csoportparancsnokságok és hadosztályok engedélye szükségesek az utazónak egy magyar hatóságoktól vagy a különböző hatalmak által kiállított és a fönt megnevezett román parancsnokságoktól láttamoztatott utlevélnek (passeport) birtokában legyen. Akik a meg nem szállott magyar területre utaznak, csak a magyar hatóságoktól kiállított utazási igazolvánnyal kell, hogy bírjanak.

A főváros lakossága részére ezen utleveleket és utazási igazolványokat az I. vadászhadosztály hírszerző irodája láttamoztatja (Dorotya-utca 3. sz.).

3. A tiszántúli utazás Erdély felé senkinek sincs megengedve, csakis az erdélyi hadsereg főparancsnoksága engedélyével (Gellért-szálloda).

Azon budapesti illetőségű személyek, akik a Tiszántúltra akarnak utazni, egy kérvényt fognak benyújtani az erdélyi hadsereg főparancsnokságnak, a többi megszállott területről pedig a hadosztályok útján fogják kérvénveznii az erdélyi hadsereg főparancsnokságától az utazást.

A kérvényhez csatolandó valamelyik rendőri hatóságtól kiállított utlevél, föltüntetve az uta-

zás célját és tartamát, figyelmeztetve a közönséget, hogy ezen utazások csakis nagyon komoly és jól megindokolt esetekben lesznek megengedve.

4. A visszatérési és végleges letelepedéseket csakis az erdélyi hadsereg főparancsnoksága engedélyezheti.

Az erdélyi románok kérésüket a Váci-utca 62-64. szám alá terjesztik, ahol kérvényük átvizsgálása után névjegyzékben a hadsereghez terjesztik jóváhagyás céljából.

Más nemzetiségbeli személyek és erdélyi illetőségűek a hazatérési kérvényüket, ellátva mindennemű bizonyító iratokkal, hogy erdélyi illetőségűek és ott ingatlanuk van, az erdélyi hadsereg főparancsnokság hírszerző csoportjához (Biroul de Informații) nyújtják be. Akik nem tudnak ilyen bizonyító iratokat fölmutatni, nem kaphatnak visszatérési engedélyt.

5. Azon személyek, akik a meg nem szállott területekről jönnek, épp úgy, mint az Auszriából jövők, át lesznek engedve a demarkációs vonalon, csak úgy, ha utazási engedélyük rendben van vagy engedélyük van a meg nem szállott magyar hatóságoktól. Ezen iratok visszatérésre való láttamoztatására jogosultak a hadsereg főparancsnokság hírszerző osztálya (Biroul de Informații), a csoportparancsnokság és hadosztályok hírszerző irodái.

Budapesten a demarkációs vonalon az átjöttöknek a visszatérési láttamoztatást az I. vadászhadosztály hírszerző hivatala végzi (Biroul de Informații) Dorotya-utca 3.

6. A Tisza keleti oldaláról a nyugati oldalára való átutazást a főhadiszállás intézkedései értelmében a hadsereg főparancsnokság, hadtestparancsnokságok, a 10. és 8. hadosztályok, Popovici és Lupescu tábornokok csoportparancsnokságai, a megfigyelő zóna parancsnoksága, katonai zónák parancsnokságai, a bánáti csoportparancsnokság és valamennyi parancsnokság és hadosztály a beszarabiai, bukovinai és erdélyi hadszínterekről engedélyezhetik.

Ezen engedélyeket, miután oda és vissza is szólnak, nem kell újból láttamoztatni a visszatérésnél.

Épp úgy léphetik át a Tiszát olyan személyek, akik a főhadiszállás, a hadsereg főparancsnokság, a 8. hadosztály és a megfigyelő zónától láttamoztatott utazási igazolványok birtokában vannak.

7. Az országba való belépés le nem bélyegzett koronákkal véglegesen meg van tiltva. A megszegők meg lesznek büntetve, mint alább felsoroljuk.

Szabad a határátlépés azoknak, akiknek leiben, frankokban vagy aranyban van meg a pénzértékük, fölmutatván azonban a vámhivataloknak.

8. Azok, akik kölcsönöznek, közbenjárnak vagy átalakítanak azonossági vagy utazási igazolványokat, éppén úgy, akik olyan igazolványokat használnak, a bíróságnak lesznek átadva és meg lesznek büntetve három hónaptól két évig terjedhető fegyházzal és 1000-tól 2000 leig pénzbírsággal.

A megszegők a hadbírák által lesznek megbüntetve.

9. Azon személyek, akik semmiféle azonossági igazolvánnyal utaznak, meg lesznek büntetve 30 napig terjedhető elzárással és 500 leig terjedhető pénzbüntetéssel.

Ezen személyek elítélése a kompetens hadbírák kötelekébe tartozik.

10. Azon személyek, akik igazolvány nélkül fognak találatni a föntebb megjelölt területeken, egy hónaptól egy évig terjedhető elzárással és 500-tól 2000 leig terjedhető pénzbírsággal lesznek megbüntetve, ezen személyek megbüntetése az illető katonai kerületek hadbíráinak hatáskörébe tartozik.

11. Minden föntebb megnevezett ítélet jogerős és végleges.

12. A 7. pont ellen vétők, akikről bebizonyosodik, hogy titokban utaztak, azaz átlépték a határt vagy megkísérelték le nem bélyegzett koronákat csempészni az országba, egy hónaptól két évig terjedhető elzárással és 500-tól 2000 leig terjedhető pénzbírsággal lesznek büntetve. Ezen pont kihágásait az illetékes katonai hadbíró ítéli el.

13. Azon esetben, hogyha bebizonyosodik, hogy a 12. pontban említettek ellen vétének, hogy átlépték a határt a le nem bélyegzett koronákkal azzal lesznek gyanúsítva, hogy propaganda célokra csempésztek ezen koronákat vagy bármilyen más ürüggyel, amelyek az állam közbiztonsága ellen irányulnak. Ezen

esetek a hadbírósnak lesznek fölterjesztve. Ugy a 12., valamint a 13. pontban fölemlítettek ellen vétőknek a náluk talált összegek azonnal el lesznek kobozva.

14. Ezen rendelet teljhatalmu érvénnyel a kihirdetéstől számított három nap múlva lép érvénybe.

Kiadatott a mi parancsnokságunk székhelyén, 1919 október 28-án.

Az erdélyi csapatok főparancsnoksága:

Mardaescu, s. k. tábornok.

Vezérkari főnök:

Panaitescu, s. k. tábornok.

Instiintare. Pretorul Comandamentului Trupelor din Transilvania in sedinta de la 24 Octombrie 1919, a condamnat pe individii mai jos notati pentru diferite abateri dupa cum urmeaza: Liptai Ladislau din B-Pesta 12.000 coroane amenda, Rex Imre, Berger Wilhelm, Bauerhuber Gyula cate 3000 cor. fiecare ca au fost princi falsificand pasapoartele de calatorie. — In sedinta de la 25 Octombrie 1919 a condamnat pe individul Adolf Sebestyen din Budapesta la sase luni inchisoare pentru faptul ca sa gasit calatorind la Debretin cu un automobil la care pusese tricolorul roman spre a putea calatori mai departe fara a fi controlat. Suma de 548.700 coroane ce sa gasit asupra sa i-a fost restituita iar automobilul sa retinut la Pretorat pana ce va aduce acte de proprietate.

Pretorul Comandamentului Tr. Tr. Locot. Colonel F. Paplica.

Hirdetés. Az erdélyi csapatok parancsnokságának ügyésze az 1919 október 24-én tartott ülésen, alantnevezett egyéneket különféle kihágások miatt következőképp ítélte el: Liptai László Budapest 12.000 koronára, Rex Imrét, Berger Vilmost, Bauerhuber Gyulát egyenként 3000 koronára, utlevélhamisítás miatt. Az 1919 október 25-én tartott ülésen Sebestyen Adolf budapesti lakos 6 havi fogságra ítéltetett, mivel Debrecenbe utazott egy automobilon, amelyre a román háromszínű lobogót tűzte ki oly célból, hogy továbbutazása közben az ellenőrzés alól kivonja magát. A nála talált 548.700 korona pénzeszeget vissza lett adva, az automobil azonban vissza lett tartva az ügyészség által, amíg tulajdonjogát igazolni fogja.

Az erdélyi csapatok parancsnokságának ügyésze

F. Paplica, alezredes.

Valamennyi szakmai szabad-szervezet ma, pénteken délután 5 órakor, a szokott helyeken rendkívüli bizalmi értekezletet tart.

Forradalmi évforduló.

Október 31-ike! Esztendeje annak, hogy az elnyomatásból, a megaláztatásból és a véres megpróbáltatásokból kilángolt az első magyar forradalom. S az évforduló napja — ha mulékonyan is — megint azokra az osztályokra virradt látszólagos biztatással, amelyek nem akartak tanulni soha és amelyek nem akarnak okulni most sem a történelem példáin. Megint rövidlátás, gyűlölködés és esökönység néz belé a multba és akik a történelemvizsgálat termékeny módszerei helyett vad és terméketlen gyűlölködéssel mérlegelik az eseményeket, azok most sem akarnak távolabb látni a mult esztendő forradalmi dátumánál. Ahol szintén nagy szükség volna rá, a forradalmi évforduló nem hozta meg a dolgokban való nyugodt elmélyedés és a tárgyilagos megítélés képességeit és ahonnan leginkább kellene fölhangzanian az intó utmutatásoknak, ott fenekedő fogcsikorgatás ad kísérő zenét az évforduló napjához.

A forradalom eljött, mert *el kellett* jönnie. Nem egy program végrehajtása volt, hanem szükségképpen való *terméke* annak a kiméletlen osztálypolitikának, amely esztelen tombolásának évtizedes utján a forradalom felé sodorta az országot. A hatalmi elvakultság sohasem látta és az osztályönzés kiméletlen ridegsége sohasem érezte meg az alkalmakat, amelyek *békés módszerekkel* hozhaták volna létre az ország demokratikus átalakulását. A forradalom eljött, mert provo-

kálták és eljött úgy, hogy a *történelem igazságtevése lett belőle a tömegek rovására elkövetett bűnökért.*

A választójogért évtizedes harcok folytak és amikor már-már kicsikartuk a demokráciának ezt az első elemi szükségletét, az uralkodó osztályok árulása buktatta meg. Az agráriusok vámpolitikája, amely a tejjel-mézzel folyó Kanaán közepén koplalásra fogta a tömegeket s amely Szerbia felől a gyűlölet tüzeit szította föl ellenünk, mint égő, eleven seb tátongott az élni és fejlődni vágyó ország testén. A szociális gondoskodás „jótéményei” következtében százezrek szöktek ki az országból és ezrek halltak meg orvosi segítség nélkül azok közül, akik itthon maradtak. Türetetlen, romlasztó teherként nőtt az ország nyakára egy korrump osztályparlament, amely az elmocsarosított közéletben megakadályozott minden egészséges lecsapoló kísérletet. A gonoszságnak, az önzésnek és a lelkiismeretlenségnek hallatlan bűneiből tevődött össze az ország kormányzása s amikor már alig lélegzettünk itt a nyomortól, a zül- löttségtől és az elhyomatás megaláztatásaitól, akkor az uralkodó „nemzet” hurrázó ujjongása közepette a háboru véres és fájdalmas gyászát borították az országra.

Nézzünk azonban tovább a forradalmi októbernél és ne kezdjük az időszámítást ott, ahol a történelem büntetése csapott rá a kiváltságos osztályokra!

A forradalmat megelőző eseményekből a kiváltságos osztálypolitika bűneit deríti föl a tárgyilagos történelemszemlélet és ha a forradalom menét nézzük, ott is lépten-nyomon a kiváltságokhoz ragaszkodás és a mindent visszaesinálni akarás vakmerő gáncsvetéseivel találkozunk. Mindennek, amit az első forradalom alkotott, nemcsak a *feltétele*, hanem a *szükségessége* is megvolt az ország társadalmi és gazdasági helyzetében. A vér- és bonyodalnak nélkül való átmenet a demokrácia útjára úgy folytatódott volna, ahogy október 31-én elkezdődött. De jöttek azok, akik most megint *fönt* vannak és elkezdődtek az ellenforradalmi heccelődések kártevésai, megindult a folyamat, amely a forradalom vivmányait féltő tömegeket mindinkább balfelé taszította — egész a diktatura proklamálásáig.

És a mai évfordulón megint az ő hangjuk a lehangosabb. Nem tanultak semmit és vakmerő elszántságuk nem torpan meg a közelmúlt intó tanulságai előtt. Ők már elfeledték mindent és azt hiszik, hogy a tömegek is felejtettek. Jó lesz azonban tanulni és jó lesz meggondolni, hogy a *visszaesinálás: forradalomcsinálás*. A nyomorból, a bonyodalmból éppen elég volt már. Az ország élni és fejlődni akar.

Most egy esztendeje

győzött a forradalom Budapesten és az egész Magyarországon. Vértelenül győzött a forradalom, alig néhány nappal azután, hogy prágai és zágrábi mintára Magyarország fővárosában is megalakult a Nemzeti Tanács.

Emlékeztessük-e az olvasókat azokra az eseményekre, amelyek az októberi forradalmat megelőzték Magyarországon? Beszéljünk-e a háboru kitéréséről, azokról a hónapokról, amikor Magyarország egész hivatalos világa, egész uralkodó osztálya tébolyodottan követelte minden épkézláb embernek a vágóhídra küldését a monarchia „presztizse”, „becsülete” érdekében? Emlékeztessünk-e azokra a hónapokra, amikor az inség és nyomorúság völgye volt az a Magyarország, amelyről azelőtt azt énekeltek, hogy tejjel-mézzel folyó Kanaán? És beszéljünk-e a monarchia főpolitikusaiknak 1918 nyarán követett magatartásáról, amikor Bulgáriának a háboruból való kikapcsolódásával a vak előtt is világossá vált, hogy a közép-hatalmiaknak, velük tehát Magyarországnak

is el kell vesztieniök a háborut és amikor az uralkodó parancsára még mindig tizezrével küldték a magyar flukat az elszigetelten álló törökországi hadművelési területekre, a biztos tömeghalálba? Idézzük-e emlékezetbe, hogy amikor — október 17-én — Tisza Istvánnak be kellett jelentenie, hogy „a háborut elvesztettük”, ugyanakkor jelentette be a képviselőházban Magyarország miniszterelnöke, hogy a „nemzetiségi kérdés” elintézésénél *nem tür* külső beavatkozást, hogy Magyarországnak tovább kell Németországgal mennie és hogy *Magyarország cseh-szlovák ellenfelet nem ismer el...*

És emlékeztessük-e az olvasót a Lukachich-korszakra? Kell-e emlékeztetni azokra a hónapokra, amikor bosnyák katonák ezreivel akarták megvédeni az ugynevezett rendet az éhező, nyomorgó nép támadásaitól, amikor, császári engedelemmel, a szuronyok hatalmára támaszkodva kormányoztak, amikor szerencsétlen, a harctér borzalmainak még a gondolatától is rémüldöző vagy az öreg szülők, éhező családok gyámolítására a harctérről hazatávozó katonák százait állították puskacsó elé?... Egy esztendő mult csak el, — akármilyen nagy eseményekkel teljes volt ez az esztendő, a mult borzalmaira mindenkinek kell emlékeznie!

Magyarország népe békét akart. A négy esztendő minden borzalmát és poklát végigszenvedett katonák nyugalmát, munkát, földet akartak. Szomszédságunkban új nemzeti államok megalakulása készült. A monarchiát szimbolizáló habsburgi sapkarózsát nagy tüntetések közepett szaggatták le Prágában és Zágráiban. A Hohenzollernek trónja és a Habsburgok trónja ingott. Magyarországnak, ha azokban a világtörténelmi időkben nem akart egészen kikapcsolódnai az újjászületni kész Európából, rá kellett lépnie a forradalom útjára! A választójoggal való évtizedes szédelés, amelynek utolsó, de legelkeserítőbb fejezete éppen 1918-ra esik, amikor a magyar proletariátusnak látnia kellett, hogy a legtürelemesebb, legfegyvelmezettebb, óriási áldozatokat követelő küzdelmei után is jogtalanságban kell maradnia, — ez a szédelés csak siettetta a forradalom bekövetkezését. Hozzájárult ehhez a siettetéshez az is, hogy a legnagyobb korlátoltsággal kormányozták Magyarországot, amelynek ekkor már egészen mások voltak az érdekei, mint Ausztriának.

A magyarországi katonák ekkor tömegestől jöttek már haza és a vadul tobzódo cenzura még mindig az osztrák-magyar hadiérdeket védelmezte a lapok hasábjain, csuf ablakokkal, üres helyekkel tarkítván azokat. A forradalmi jelenetek sorát ezért a *budapesti sajtó munkásai* nyitják meg, amikor éppen Szakács Andornak, a mostani friedrichi sajtópolitika vezetőjének a kezdesére kimondják, hogy a sajtó *megszünteti a cenzura intézményét*, a lapok többé nem követik az ugynevezett sajtóbizottság utasításait. Az ügyészség meg a rendőrség próbálkozik kobzással, a lapok valamennyien, a *konzervatív* lapok is mind, a most a *Károlyi-forradalmat gyalázó lapok is mind*, állanak hűségesen és szilárdan a határozat alapján.

Október 26-án már megjelent a lapokban a Magyar Nemzeti Tanács kiáltványa Magyarország népéhez, amely tizenkét pontban foglalja össze a kormányhoz és az uralkodóhoz intézett azokat a követeléseket, amelyeknek a teljesítése nélkül elképzelhetetlennek tartotta az ország megmentését. Az ország fővárosa ekkor már teljesen forradalmi állapotban volt. Ezrével és ezrével voltak itthon katonák, akiket a Lukachich-rendszer toborzott össze a régi rend védelmére s akik közül napról-napra többen csatlakoztak a forradalom zászlájához. Titokban már működik a katonatanács és a militarizmus főemberei itthon még mindig abban bizakodnak, hogy úgyval és gépfegyverrel meg tudják állítani a forradalom áradatát. Jugoszlávia már független állammá kiáltotta ki magát, az amerikaiakkal megerősödő francia-angol hadsereg napról-napra hatalmas győzelmeket arat a nyugati harctéren és a többi harctéren is, amikor megindul az olaszok offenzívája is, az utolsó pörölycsapás, amit az ántánt hatalmai mérték a középhatalmiak bomlodozó hadaira...

A magyar képviselőházból kétségbeesett